

N:o 20.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 April 1874.
— — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition med förslag till förordning angående ändring och tillägg i vissa delar af Sjölagen.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 6.)

S. A. K.

Genom nådig Proposition den 27 December 1873 har Eders Kongl. Maj:t, enligt 87 § Regeringsformen, föreslagit Riksdagen antagande af en författning, så lydande:

“Förordning angående tillägg och ändring i vissa §§ af Sjölagen.

Häri genom förordnas, *dels* att i 176 § af Sjölagen införes ett så lydande tillägg:

Stöter fartyg med annat samman; åligge befälhafvare, så vidt utan fara för eget fartyg samt besättningen och passagerarne derå ske kan, att ej mindre lemna det andra fartyget, dess besättning och passagerare all hjälp, som är möjlig och behöflig för afvärjande af den genom sammanstötningen uppkomna faran, än äfven för detsammes befälhafvare uppgifva namnet på sitt eget fartyg, dess hemort samt namnen å de orter eller hamnar, hvarifrån det kommer och hvarthän det skall gå; *dels* ock att 289 § 2 mom. af ofvan-nämnde lag skall erhålla följande förändrade lydelse:

Lemnar han fartyget, när det är stadt i fara, utan att iakttaga hvad 176 § i thy fall stadgar eller hvad i öfrigt åligger honom som en god sjöman,

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 1 Häft.

eller uraktlåter han hvad, efter hans fartygs sammanstötning med annat, af honom enligt samma § 2 mom. iakttagas skall; straffes med böter högst femhundra Riksdaler, eller med fängelse från och med en månad till och med två år.“

Enligt detta förslag skulle den i 289 § 2 mom. befintliga föreskrift om minimum af det i samma lagrum stadgade bötesansvar borttagas. En sådan förändring synes ej vara af omständigheterna påkallad; den innebär en afvikelse från de för öfrigt vid bötesbestämmelserna i Sjölagen följda grunder, hvarigenom öfverensstämelsen i lagen skulle på ett betänkligt sätt rubbas, särdeles med hänseende till hvad 293 § 3 mom. innehåller angående ansvar för sjöman, som underlåter att ställa sig föreskrifterna i 176 § till efterrättelse.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt har Riksdagen, som godkänt det nådiga förslaget i öfriga delar, funnit detsamma icke kunna oförändradt antagas, men i stället beslutat, för sin del, en författning i ämnet af följande innehåll:

“Förordning angående tillägg och ändring i vissa §§ af Sjölagen.

Häri genom förordnas, dels att i 176 § af Sjölagen införas ett så lydande tillägg:

Stöter fartyg med annat samman; åligge befälhafvare, så vidt utan fara för eget fartyg samt besättningen och passagerarne derå ske kan, att ej mindre lemna det andra fartyget, dess besättning och passagerare all hjälp, som är möjlig och behöflig för afvärande af den genom sammanstötningen uppkomna faran, än äfven för detsammes befälhafvare uppgifva namnet på sitt eget fartyg, dess hemort samt namnen å de orter eller hamnar, hvarifrån det kommer och hvarthän det skall gå;

dels ock att 289 § 2 mom. af ofvan nämnda lag skall erhålla följande lydelse:

Lemnar han fartyget, när det är stadt i fara, utan att iakttaga hvad 176 § i thy fall stadgar eller hvad i öfrigt åligger honom som en god sjöman, eller uraktlåter han hvad, efter hans fartygs sammanstötning med annat, af honom enligt samma § 2 mom. iakttagas skall; straffes med böter från och med etthundra till och med femhundra Riksdaler, eller med fängelse från och med en månad till och med två år.“

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 13 April 1874.